

Anna Szałapata

Budy Łańcuckie, pow. Łańcut. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 137-138

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACHÓRZ, pow. Brzozów
Stanowisko 16

patrz wcześnie średniowiecze

BOGUCINO, pow. Kołobrzeg
Stanowisko 6

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski.
Finansował IHKM PAN i UAM w Poznaniu.
Trzeci sezon badań. Osada z okresu lateńskie-
go i wpływów rzymskich./I w.p.n.e. - I w.n.e./

Przeprowadzono prace zabezpieczające odsłoniętych w skarpię plaśnicy 8 obiektów, częściowo zniszczonych. Wykopy sondażowe założono w części północno-zachodniej plaśnicy, odkrywając 7 palenisk oraz resztki zniszczonego pieca. Wystąpienie tych obiektów poświadcza istnienie w tej części osady głównie zespołu gospodarczo-produkcyjnego, gdyż dotychczas nie natrafiono na ślady budowli mieszkalnych.

W obiektach i warstwach znaleziono fragmenty czernionych naczyń cienkościennej oraz naczyń barwy ciemnobrunatnej, w tym pucharów i naczyń wazowatych, fragmenty naczyń grubościennych kształtu jajowatego, szerokootworowych naczyń baniastych, z brzegami często sgrubiałymi i facetowanymi. Naczynia te były zdobione motywami różnorodnie wykonanych meandrów, żłobkami pionowymi, łukami pod żłobkami poziomymi, dołkami i nacięciami. Znaleziono też fragment naczynia z przewierconym otworem. W jednym z palenisk wystąpiły fragmenty żelaznych kółek i złączy wchodzących prawdopodobnie w skład wędzidła. Poza tym wystąpiły kości zwierzęce oraz drewna dębowego.

Stanowisko wymaga zabezpieczenia.

BUDY ŁANCUCKIE, pow. Łańcut
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła Anna Szałapata.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko płaskie, ciepłopalne z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko usytuowane jest na lekkiej wyniosłości terenu piaszczystego w północnej części wsi. Znane od 1921 r., kiedy to przypadkowo odkryty został bogato wyposażony grób popielnicowy wojownika konnego.

W okresie sprawozdawczym przebadano powierzchnię 2 arów w pobliżu miejsca odkrycia z 1921 r.

Odkryto 14 pochówków jamowych, słabo czytelnych i ubogo wyposażonych głównie w drobne ułamki naczyń. Tylko w trzech grobach znaleziono inne wyposażenie jak: przęślik gliniany dwustożkowy, brązowe okucie pochwy miecza oraz brązową owalną sprzączkę do pasa.

Zabytki ceramiczne oraz sprzączka potwierdzają dotychczasowe datowanie cmentarska na III w. n. e. / faza C 2, C 3/.

Nie planuje się na tym stanowisku dalszych badań wykopaliskowych.

DEBCZYNO, pow. Białogard
Stanowisko 3 i 8

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadzi mgr Czesław Strzyżewski,
Finansował IHKM PAN i UAM w Poznaniu,
Czwarty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich / III - IV w. / i okresu wczesno-średniowiecznego.

Badania na stanowisku 3 skoncentrowano głównie w części północnej osady, uzupełniając również fragment w części centralnej. Nie zakończono prac wykopaliskowych na osadzie z okresu późnorzymskiego, gdyż wbrew pierwotnym przewidywaniom rozmiary jej okazały się znacznie większe. Rozkopano obszar 2,096 m² osady odkrywając około 105 obiektów, z których 16 znajdowało się w ramach większych obiektów. Wyeksplorowano również do końca półziemiankę odkrytą częściowo w 1972 r. Wystąpiły wśród nich: 22 jamy, w tym 13 spalenikowych, 3 piece, 60 palenisk, 6 skupisk kamieni, 8 naziemnych budowli skupowych, jak również 6 półziemianek.

Z materiału ruchomego znaleziono 2 przęśliki z gliny i 1 z piaskowca, 1 ciężarek tkacki z gliny i 1 z kamienia, 2 zapinki kuszowate, w tym 1 z guzkiem na główce, fragmenty 2 osetek, 2 paciorki ze szkła i 2 z bursztynu, 1 paciorek z gliny, szczypczyki z brązu, kółko z brązu, 3 fragmenty przedmiotów z żelaza i 1 z brązu, grocik krzemienisty oraz 38 rdzeni i wiórów krzemienistych. Wystąpiły kości zwierzęce, ziarna zbóż, węgle drzewne oraz licznie reprezentowana ceramika. Znaleziono fragmenty naczyń beczułkowatych, jajowatych, wazowatych, naczyń o esowatym profilu, czarek, kubków i naczyń baniastych, zdobionych nieraz żłobkami, ornamentem stempelkowym i dołkami paznokciowymi. W części północno-wschodniej osady znaleziono dalsze fragmenty naczyń z okresu wczesnośredniowiecznego, pochodzące prawdopodobnie ze stanowiska 8.

W związku z występowaniem tej ceramiki założono 3 wykopy o powierzchni 130 m² na stanowisku 8, w odległości około 45 m na wschód od granicy wykopów na stanowisku 3. Celem ich było ewentualne uchwycenie granicy między obu stanowiskami. W wykopach odsłonięto 1 palenisko i ślady spalenizny. Stwierdzono też zniszczenie kilku obiektów w trakcie wybierania piasku w różnych częściach piaskiego wyniesienia, położonego nad Mogilicą i łączącego się od strony zachodniej z